REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj XVIII - rujan 2013.

- Židovsko naslijeđe
- Istina o rasizmu
- Enigma
- Obnavljanje naše dragocjene površinske zemlje – Organski uzgoj

Židovsko naslijeđe

Paganski svijet je poštovao i bojao se bogova, čije je ponašanje zauzvrat moglo biti, ili okrutno ili blago. Naravno, bogovi su voljeli neke smrtnike. Pretpostavljalo se da je bog, u ljubavnom odnosu sa ženom, mogao postati ocem heroja, Aleksandra ili Cezara, osobito omiljenog među bogovima. *Hierodules* svećenice paganskih religija, imale su seksualni odnos kao punomoćnice svojih omiljenih božica. Taj čin, barem u teoriji, nije bio vulgaran nego religijski obred, anticipirajući plodnost u nekom obliku, dobrotvornost štovanih božanstava. Glinene replike oboljelih ili slomljenih dijelova tijela su bile po hramovima. Zajedno s odgovarajućom žrtvom, ljudi su se nadali da će određeni bog ozdraviti patnika. Ali za najveći dio, paganski bogovi su bili nepredvidivi i kapriciozni i čitav smisao paganskog religijskog rituala bio je umilostiviti bogove i osvojiti njihovu nesigurnu naklonost.

Židovi su, međutim, za razliku od drugih ljudi antičkog svijeta, uvjerili sebe da su bili unikatni vječni dobrotvori božanske naklonosti, izabrani narod „voljen" od strane njihovog ljutitog plemenskog boga. Prateći božju ljubav, naravno, bio je imperativ voljeti boga zauzvrat. Inače, nebeski „ljubavnik" je to tražio pod prijetnjom osvete:
„Ne imaj drugih bogova uz mene … ja sam ljubomorni bog, kažnjavam djecu zbog grijeha njihovih roditelja, do treće i četvrte generacije onih koji me odbacuju, ali pokazujem čvrstu ljubav tisućitoj generaciji onih kojime vole i drže se mojih zapovijedi."

– Knjiga Izlaska 20.3,6.

Ljubav prema vlastitim Židovima (ili čak Židovkama) mora biti podređena ljubavi prema bogu. Uznemirujuća priča o Abrahamovom žrtvovanju Izaka (Knjiga Postanka 22.2) pokazuje alarmantno jasno da ljubav prema omiljenom djetetu ne smije biti važnija zahtjevima užasnog nebeskog boga. U odvratnoj priči o Jiftahu (Suci 11.29,39), kćer jedinica bila je svedena na zgarež ponuđen da udobrovolji „boga." Prava ljubav.

Tako je Jahve najmonstruozniji među ljubavnicima, prijeti da će nauditi djeci, unucima te čak i praunucima za svaki propust u zahtijevanom obožavanju prema njemu. To ne smije biti mlaka ili kratkoročna afektacija: „Volite gospodina boga svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom, i svim umom svojim." Nije čudo što je krvava klaonica, poznata i kao Židovski Hram, žrtvovala tisuće životinja na dnevnoj bazi. Krvavo žrtvovanje života prenosilo je ljubav božanskom tiraninu.

U Mojsijevom zakonu za Židove „brakolomstvo" je imalo precizno značenje, prilično drukčije od suvremenog poimanja. Zakon nije zabranjivao muškarcima predbračnu ili vanbračnu seksualnu aktivnost sve dok žena koja je u pitanju nije bila vlasništvo drugog Židova. Židovski muškarac je mogao imati onoliko žena koliko si je mogao priuštiti, te priuštiti si koristiti usluge konkubina i prostitutki. Brak bez djece je bio dovoljan razlog za muškarca da uzme drugu ženu a poligamija među Židovima nije izazivala prijekor među rabinima do 11-og stoljeća nove ere.

Patrijarsi su sami postavili taj presedan, sve sami veliki bludnici. Abraham je imao tri žene i unuka Jakova, predak dvanaest plemena, primao je usluge četiriju žena – Rachel i Lee, i njihovih poniznih osobnih ropkinja – Bilhe i Zilpe. Roboam, sin legendarnog kralja Solomona, je imao 18

žena i 60 konkubina (2 Kronike 11.21) – impresivni harem, ali prilično malo u odnosu na svoj oca koji je imao 700 žena i 300 konkubina. A čini se i da je perverzni kralj i dalje imao energije da kraljici od Sabe „zadovolji sve njezine želje" (1 Kraljevi 10.13) – koji je prema Etiopskoj tradiciji bio sin zvan Menilek. Nije počinio „preljub" svim svojim vanbračnim aktivnostima: *visiting dignities*, neudane žene, robovi ili zarobljenici, sve je bilo dopušteno.
Stoga, seks s nemoćnim ženama je smatran poželjnim, jer je svaka posljedična trudnoća povećavala zalihu Židova. Knjiga Postanka 1.28 odnosi se na božji mandat Židovima: „Budite plodni, i množite se, napučite Zemlju, i podčinite ju." Židovi, opsjednuti mišlju imperijalističkog širenja i revni za „rasnom čistoćom," osobito su cijenili zarobljene djevičanske nevjeste. Oni su, kao i svi ljudi iz davnina, primijetili da je kod odnosa s ženom djevicom očinstvo najsigurnije. Sljedeća ozloglašena izjava navodno pripada samom Mojsiju:

„Stoga, ubijte sve muškarce među djecom, i ubijte svaku ženu koja je spoznala muškarca spavajući s njim. Ali sve mlade djevojke koje nisu spoznale muškarca spavajući s njim, ostavite na životu za sebe."

– Brojevi 31.17,18.

Obnavljajući ritualnu čistoću, nakon svog nereda od tjelesnih tekućina i uklonjene *foreskins*, nastala je opsesija Židovima. Čitav se Talmud bavi gotovo isključivo s „obiteljskom čistoćom." Strah od menstruacije – poznat primitivnim, patrijarhalnim društvima – postao je za Židove ženski „grijeh" koji je zahtijevao tjedan izolacije i „pokajanje" davanjem peradi lokalnom svećeniku (Leviti 15.29). Razne zabrane su sadržane u židovskom svetom pismu:

„I ako žena ima stvari, i njene stvari su u njenom mesu i krvi, neka bude izolorana sedam dana: svatko tko je dotakne neka bude nečist također. I sve na što je legla u svojoj izoliranosti neka bude nečisto: također i sve na što sjedne… I ako ijedan muškarac legne s njom, i njeni *cvjetovi budu iznad njega*, neka bude nečist sedam dana; i čitav krevet na kojem je ležao neka bude nečist."

– Leviti 15.19,24.

Mizoginija judaizma je očita. U osnovi, žene su bile stroj za rađanje djece, obespravljene, i u potpunosti podvrgnute svojim očevima, braći i muževima. Kćeri su mogle biti prodane kao robovi (Knjiga Izlaska 21.7). Žena, prelazeći iz vlasništva svog oca u vlasništvo svog muža, imala je pred sobom cjeloživotnu ulogu stvaranja i podizanja djece. Biti bez djece (neplodna) imalo je stigmu božjeg neodobravanja. U mnogim svetim pričama judaizma „božanska intervencija" je magično izliječila prokletstvo neplodnosti.

Od vremena Julija Cezara do sredine prvog stoljeća nove ere, Rim je davao privilegije za Židove. *Koncesije su pokazale korisnost zamjene rimskih knezova za židovsku podršku u njihovim vlastitim borbama*. Tijekom tog perioda neki su dobro postavljeni individualci (među njima Neronova žena Popeja Sabina) bili znatiželjni u vezi židovske religije. Neki su ne-Židovi pohađali sinagoge i vjerojatno pronašli utjehu u judaističkim herojskim pričama i bijesnom, moralizirajućem bogu. Ti „bogobojaznici"

su se prestali obrezivati i odbacili su Mojsijevo pravo ali su s druge strane usvojili „židovske običaje.“ U isto vrijeme, mnogi bogati Židovi su voljno prihvatili grčko-rimsku kulturu.

Taj period obostrane znatiželje i približavanja završio je s prvim židovskim ratom i razaranjem Jeruzalema. Judaistički grčki revizionisti su, nema sumnje, nakon rata zadobili čak i više okupacijske moći, ali su doživjeli su rastuću gorčinu od svojih konzervativnih pripadnika vlastite religije. Godine 93-e nove ere, „heretici“ su bili protjerani iz sinagoga. Okrutni sukobi su se nastavili do drugog stoljeća i doveli su do katastrofe za Židove. S konačnim militantnog judaizma 135-e godine nove ere, samo židovsko kraljevstvo je nestalo iz povijesti. Nakon toga su se Židovi, *očajni zbog svog položaja*, razišli svuda po svijetu. Judaizam bi *zavještao* svoju nesretnu mješavinu neznanja, mizoginije i netolerancije svojevoljnom frakcijom svojih heretika poznatijih kao kršćani. Punina pravila i uredbi Židova, stvorenih da ograničavaju, potiskuju i na druge načine reguliraju seksualnost polu-nomadskim barbarima s istoka, će biti veleprodana kao nova religija i namučit će kršćansku Europu sljedeća dva milenija.

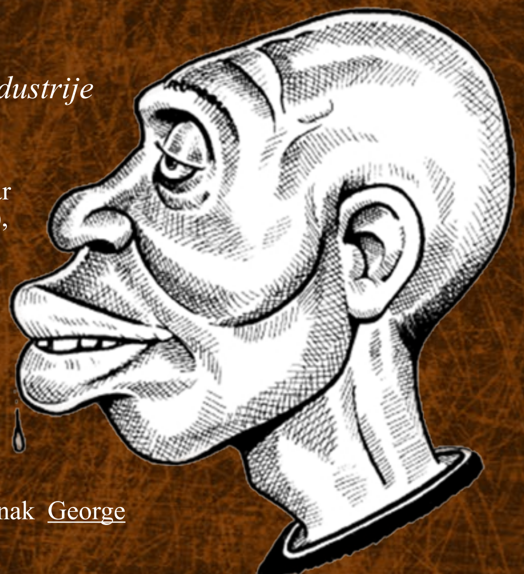
Maslac od kikirikija

George Washington Carver (koji je započeo istraživati kikiriki 1903-e)? Ne!

Azteci su kikiriki, koji potječe iz tropa, mljeli u ljepljivu smjesu prije više stotina godina. Dokaz za moderni maslac od kikirikija dolazi od US patenta #306727 odobrenog Marcellusu Gilmore Edsonu iz Montreala (Quebec) 1884-e, za proces mljevenja pečenog kikirikija između zagrijanih površina dok kikiriki ne bi dostigao „tekući ili polutekući stadij.“ Kada bi se proizvod ohladio, postao bi ono što je Edson opisao kao „maslac, pomada ili mast.“ George A. Bayle mlađi, vlasnik hranidbenog lanca u St. Louisu, je 1890-e proizvodio maslac od kikirikija i prodavao ga iz bačvi. J. H. Kellogg, poznat po žitaricama, osigurao je US patent #580787 1997-e za svoj „proces pripremanja kikirikijevog mesa“ čime bi se proizvela „ljepljiva tvar nalik pašteti“ koju je Kellogg nazvao „maslac od kikirikija.“

George Washington Carver

“Otkrio“ stotine novih i važnih koristi od kikirikija? Otac industrije kikirikija? Revolucionalizirao južnjačku agrikulturu SAD-a? Ne!

Istraživanje Barry-a Mackintosh-a, koji je služio kao nadležni povjesničar za National Park Service (koji upravlja G. W. Carver National Monument), pokazalo je sljedeće:

Većina Carverovih kreacija od kikirikija i slatkog krumpira su bile ili neoriginalne, ili nepraktične ili nesigurne efikasnosti. Ni jedan proizvod nastao u njegovom laboratoriju nije bio široko prihvaćen.

Uspješne godine za južnjačku proizvodnju kikirikija nastale su prije, a nisu bile rezultat Carverove promocije usjeva.

Carverov rad ne bi li unaprijedio regionalnu praksu na farmama nije bio od pionirskog znanstvenog značaja i imao je malo dokazanog utjecaja.

Da biste vidjeli kako je Carver dobio „popularnu reputaciju koja daleko nadilazi njegova dostignuća,“ pročitajte Mackintosh-ev odličan članak George Washington Carver: The Making of a Myth.

Checkerboard Recordings proudly presents

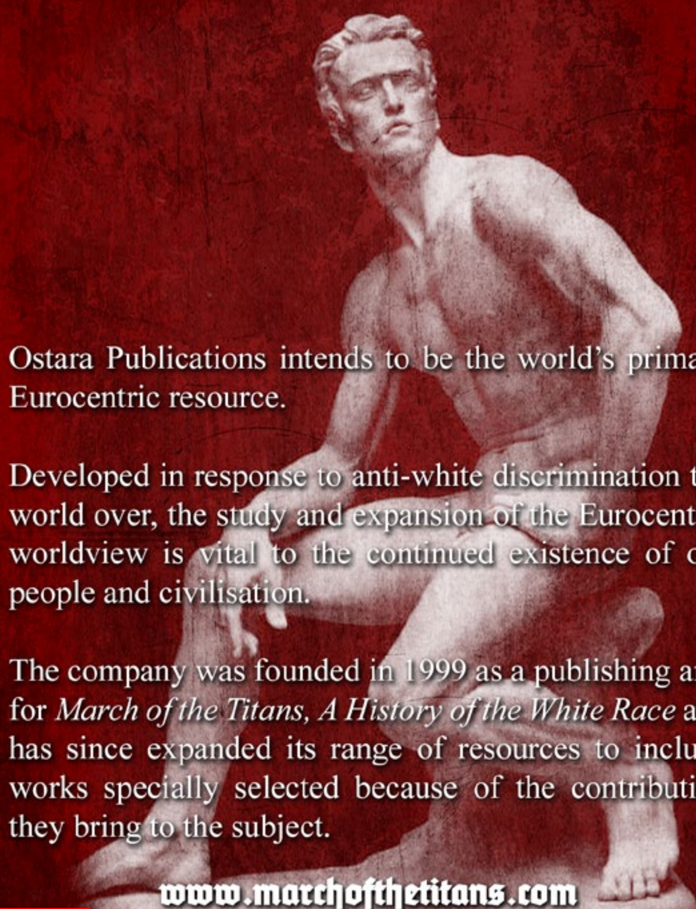

Second full length album of Croatian band INVICTUS. 8-track journey filled with pride, honour, anger and will to fight. Mix of hardcore/progressive style for awakening of White people spirit!

Limited to 200 pieces!
More info: www.creativitymovement.org/invictus
www.temnava.co.nf

Ostara Publications

Ostara Publications intends to be the world's primary Eurocentric resource.

Developed in response to anti-white discrimination the world over, the study and expansion of the Eurocentric worldview is vital to the continued existence of our people and civilisation.

The company was founded in 1999 as a publishing arm for *March of the Titans, A History of the White Race* and has since expanded its range of resources to include works specially selected because of the contribution they bring to the subject.

www.marchofthetitans.com

W.A.U.
WOMAN FOR ARYAN UNITY

ENIGMA

Pronalaženje svog mjesta u životu bitno je za pravilnu evoluciju i produktivnost. Svatko od nas ima svoju ulogu u velikom carstvu svemira, unatoč bilo kakvim nedostacima u mentalnom i fizičkom zdravlju. Dok je vodstvo velika vrlina, treba biti svjestan da će uvijek postojati samo mala šačica onih koji vode naše vojske protiv podmuklih hordi koje ugrožavaju naše postojanje. Stoga je bitno priznati činjenicu da će uvijek biti više vojnika nego generala.

Neki su možda već našli svoj komadić slagalice koji smatramo životom. Ispunjenje im usrećuje živote te im pruža ciljeve i ambicije u njihovom odabranom nastojanju. Naravno, oni bi još uvijek trebali istraživati nove putove kreativnosti, jer bi njihov komadić slagalice mogao biti veći nego što mogu zamisliti. Da je da Vinci usredotočio svoj život isključivo na projektiranje briljantnih izuma, onda svijet nikada ne bi upoznao veličanstvenu ljepotu Mona Lise.

Baš kao što su avanturistički istraživači Kolumbo i Magellan plovili i istraživali tajanstvena strana mora, mi također moramo biti istraživači u potrazi za našim pravim mjestom. Postoje neki poletni križari koji se ističu u širenju poruke nade i života kao što je Kreativizam. Drugi imaju sredstva koja novčano doniraju velikom uzroku napretka naše Bijele rase. Ipak, drugi su sposobni nadahnuti naše suborce i pružiti skrb.

Dok su naši ljudi glavni predmet pažnje, ostalo je još aktivnosti izvan pokreta za opstanak Bijele rase. Isto zadovoljstvo u pronalaženju prikladne uloge u pokretu vrijedi i za zanimanje. Kao što svi imaju simpatije i antipatije, postaje nužno da se skupi široki izbor zanimanja kako bi pronašli sočno voće koje želimo. Toliko je mnogo zanimanja na raspolaganju da je gotovo statistički nemoguće naći osobu koja ne uživa u nekom pozivu.

Za one koji se ističu inteligencijom, obrazovanje naših suboraca može biti izuzetna nagrada i zadovoljstvo. Bijela rasa proizvela je briljantne znanstvenike, poput Arhimeda i Newtona, pa je proučavanje širokog spektra znanosti otvoreno našem narodu. Napoleon je odlučio da je pero jače od mača tako da je umjetnost služenja riječima osobito važno. Vampiri koji sišu životnu krv iz naših duša su koristili vještinu pisanja godinama i moramo parirati njihovoj odvratnoj sluzavoj oštrici našim snažnim i svetim bojnim sjekirama uzvišene ljepote.

Više naseljenih među nama su oni koji su pogodni za fizička sredstva. Ovi radnici čine okosnicu našeg naroda i bez njih naša zemlja bi propala. Osiguranje hrane za naše suborce i održavanje zemlje je najvažnije ako želimo preživjeti u ovom prekrasnom području. Bezimene mase podržale su postojanje našeg naroda u nebrojenim stoljećima i Bijela rasa im je dužna.

Pojedinac koji je pronašao svoje mjesto mora biti jako ponosan na svoj rad i raditi najbolje što može. Naslijeđenoj veličini koju posjedujemo kao pripadnici Bijele rase mora biti dopušteno da procvjeta. Svojstvena sposobnost u nama može uzeti mnoge oblike, kao što je učinila u prošlosti. Proučavanje povijesti Bijele rase pokazati će svima kako su veličanstveni naši ljudi, a samo vrijeme će otkriti kakve ćemo divne blagoslove podariti svijetu u budućnosti.

Jednom kada većina nađe svoju prikladnu nišu u životu, ljudi će veselo pjevati u harmoniji. Klasni rat potkopava tu melodiji i nikada se tome ne smije podleći. Političar i seljak imaju vrlo različite uloge ali obojica su neizostavni dijelovi zdravog društva, tako da svi moraju postojati bez sukoba između njih. Dok će razlike među našim ljudima uvijek postojati, poriv za ljubomorom i zavisti mora biti potpuno uništen ako želimo ostvariti naš cilj za bijelji i sjajniji svijet.

Kenneth Molyneaux

ISTINA O RASIZMU

"Rasizam" je prirodna ljubav prema onome što vam je genetski bliže.kao takav, rasizam je dobra stvar i održali nas je živima milijune godina. To je sastavni dio grupe instinkta za preživljavanje u svim ljudima. To je dio prirode. Kažnjavanjem rasizma kažnjava se priroda. Kada nam se nabija krivica zato što smo "rasisti", nabija nam se krivica zato što smo ljudi.

Bilo koja doktrina, kao što je politički korektan "anti-rasizam", kojoj je cilj kazniti prirodu i čovječanstvo u cjelini je odvratna. Kultura političke korektnosti postavljena je da uništi naše prirodne nagone i našu ljubav prema svojem, dok u isto vrijeme radeći tako čini pravednim vlastito negiranje koje je zajedničko svim drugim rasama.

"Anti-rasistička" kultura je čisto ispoljavanje mržnje. To je perverzna kultura utemeljena na poricanju prirode i glumljenju pravednosti koja se koristi kao prekrivač najpokvarenije netolerancije najčišće ljudske ljubavi: ljubavi prema svojem. Ona udara u srce zajednice i stvorena je da uništi osnovni građevni blok te zajednice.

Organsko društvo je samodostatno, izgrađeno je od šire obitelji sa zajedničkim vezama i zajedničkim identitetom. Kao takvo, ono nije puni sluga države. Ono može narasti i zaprijetiti državnoj moći. Prema tome, bilo koja totalitarna država mora uništiti osnovni građevni blok, obitelj. Obitelj puna ljubavi neprijatelj je nove države. Biram pažljivo svoje riječi, "obitelj puna ljubavi". Kako bi uništila obitelj, država mora uništiti želju za ljubavlju. Ona mora učiniti da ljubav izgleda kao zlo. Ljubav, ona prirodna ljubav prema onome koji ti je genetski blizak, preimenovana je u "rasizam". Rasizam provode "rasisti", a rasisti su ZLO. Tako kaže država.

"Rasizam" je taj koji nas potiče da volimo našu djecu više od ičega, zatim našu obitelj, zatim našu širu obitelj i zajednicu. Govoreći nam da "volimo" strance na isti način i u istoj mjeri kao što volimo svoje bližnje zvuči dobro i ispravno, ali nakon analiziranja to je perverzno. Logičan nastavljanje ove doktrine "jednake ljubavi" učinit će da nestanemo kroz par generacija.

Bili bi smo spriječeni pokazivati bilo kakvu posebnu brigu za našu djecu. Morali bi smo ih zanemarivati kako bi se brinuli o drugima. Ne pokazivanjem te dodatne ljubavi za našu obitelj i zajednicu slomilo bi veze te zajednice. Prestala bi biti zajednica i urušila bi se. "Rasizam" nas veže zajedno kao obitelj i zajednicu. To nije mržnja. To je strastvena dužnost. To je nesebična posvećenost onima o kojima se brinemo. To je ljubav bez požude. On iziskuje najčišći oblik ljubavi. On je ono što život čini vrijednim.

Bez ljubavi mi smo ništa. Bez ljubavi mi smo samo meso za tirane, sposobni da budemo izmanipulirani i odvraćeni trivijalnostima prema neispunjavajućoj potrazi da ispunimo tu prazninu u našim dušama, koja može biti jedino ispunjena ljubavlju prema našem vlastitom. Rasizam je ljubav. "Anti-rasizam" je mržnja.

Biblija bijelog čovjeka:

Obnavljanje naše dragocjene površinske zemlje – Organski uzgoj

Poljoprivredna kriza. Danas je čitava poljoprivreda u krizi. Farmere preplavljuju rastući operativni troškovi s jedne strane, a s druge strane su na milosti ili nemilosti židovskih posrednika koji određuju cijene otkupa za proizvode. Milijuni malih poljoprivrednika su bankrotirali i morali svoje farme dati u ruke bezličnim komercijalnim interesima. To ne sluti na dobro, kako za poljoprivredu u cjelini, tako i za bijele farmerske obitelji koje su kralježnica naše rase. Uz to, veliki financijski interesi iz Japana, od Arapa i drugdje bježe iz svojih nestabilnih političkih prilika i kupuju američke farme.

Tlo ovisno o drogama. Uz to sve, farme se same nalaze u nezgodnom položaju. To je zato što zadnjih četrdeset godina prakticiraju kemijsku poljoprivredu, i poput ovisnika u ozbiljnoj su dilemi. Nalaze se u poziciji ovisnika o drogi koji više ne može naći dovoljno jaku drogu koja će ga zadovoljiti, ali ako se prestane drogirati, morat će se suočiti sa boli koja dolazi sa odvikavanjem. To je tragična situacija u koju su ih doveli proizvođači kemijskih gnojiva i njihovi prodavači u suradnji sa Ministarstvom za Agronomiju.

Troškovi se povećavaju. Sada je njihova zemlja zatrovana a rastući troškovi za sve više kemikalija postaju nepodnošljivi. Biljke su bolesne a nove, nikad prije viđene, vrste insekata napadaju bolesne biljke. Nadalje, i farmeri su bolesni kao i cijela nacija koja jede kemijski uzgojenu hranu. Kao što sam već prije rekao, bolesno tlo, bolesne biljke, bolesni ljudi.

Rješenje. Možemo li što učiniti da razriješimo ovu dilemu u kojoj se nalazi Amerika i njezini farmeri?

Da, možemo. Rješenje je organski uzgoj. Kako bi popravili štetu moramo poduzeti i pozitivne i negative akcije. Moramo potpuno zaustaviti uporabu sintetičkih kemikalija i pribjeći organskom uzgoju.

Organski uzgoj. Što je organski uzgoj? Jednostavno, to je implementacija Prirodnog Zakona o Povratku – vraćanje zemlji onoga što smo joj uzeli. To je staro koliko i sama priroda i ljudi takav uzgoj prakticiraju u različitim dijelovima svijeta oduvijek, premda premalo i sporadično. To nije ništa novo. Pridržavati se zakona prirode nije nova ideja. To je bit naše religije KREATIVIZMA.

Poljoprivreda Saskatchewan-a. U vrijeme od moje osme godine pa dok nisam krenuo na fakultet, živio sam na farmi. Moj otac je bio farmer u mjestu Saskatchewan u Kanadi. Originalna prerijska zemlja u Saskatchewanu je jedna od najboljih za uzgoj pšenice na svijetu. Sjećam se da smo imali urod pšenice na zemlji koja se ne bi obrađivala cijelu godinu. Urod je bio dobar ako nas je vrijeme poslužilo. Slijedeće godine strnište od prethodne godine se oralo, zasijala nova pšenica i ono bi opet rodilo. To bi zvali "postrnim usjevom" i ako bi vrijeme bilo jednako, ne bi bio bolji od onog usjeva od prethodne godine, zato što je plodnost zemlje bila manja u drugoj godini. Treću godinu bi opet obradili istu zemlju, ali ništa ne bi posadili, tako da se preorano strnište

obnovi, i da gliste i mikroorganizmi povrate plodnost tla. Četvrtu godinu opet dobivamo novi usjev pšenice i tako dalje, u ciklusima od 3 godine.

Neobrađena zemlja. Kao i ostali farmeri, moja tata je znao ponešto o organskom uzgoju, i iako nije sadio na zemlji svake tri godine, zemlja je počela gubiti produktivnost i kada su došle tridesete u kojima se prestala obrađivati, zemlja je postala opustošena. Klupka suhog granja i trave su se nakupljala uz ograde a najbolju površinsku zemlju je zrak otpuhivao i nakupljala se uz ta klupka na ogradama. U toj depresiji i sa niskim cijenama pšenice, sa neuspjelim usjevima, tisuće su farmera izgubili svoje farme i morali ih predati financijskim institucijama i osiguravajućim kućama čiji su vlasnici bili Židovi.

Dok smo puštali tlo da se odmara svake tri godine, dozvoljavajući mu da se djelomično obnovi, nismo ništa vraćali zemlji. Jedino čime smo se mogli iskupiti je što barem nismo koristili umjetna gnojiva koja truju zemlju. Nismo mogli ni da smo htjeli. Bili smo presiromašni da kupimo umjetna gnojiva i svejedno, tijekom tridesetih Židovi još nisu počeli sa žestokim programom prodaje gnojiva farmerima.

Stalna plodnost. Organski uzgoj koji može osigurati plodnost zemlje tisućama, čak stotinama tisuća, godina je zapravo vrlo jednostavan. Naše netaknute šume su uspjele održati svoju plodnost i produktivnost stotinama tisuća godina. Tako i bogate prerije na kojima su rasle trave kojima su se hranila krda od desetak milijuna bizona. Zapravo se radi o vraćanju biljnih i životinjski ostataka u zemlju, te izbjegavanju trovanja glista i mikroorganizama kemijskim otrovima.

Vraćanje u tlo. Zapravo u tome je čitava filozofija. Vraćanje humusa i komposta natrag u zemlju i izbjegavati saditi svake godine identične usjeve kako ne bi iscrpili tlo.

U praksi, to može zvučati previše pojednostavljeno zato što, kad govorimo o poljoprivredi diljem svijeta, moramo uzeti u obzir različite usjeve, tla, klimu i ostale faktore. Ali princip je isti – vraćanje humusa i prirodnog gnojiva koji omogućuju da tlo ostane živo.

Određivanje smjera. Ne namjeravam ovdje postaviti detaljnu raspravu o ovoj temi, nego istaknuti i dati smjer metodama uzgoja koji Amerika i ostatak svijeta moraju slijediti kako bi sačuvali naše tlo, naše farme i kako bi mogli dalje prehranjivati Bijelu rasu.

Ukratko, kako bi dao sliku što organski uzgoj znači na primjeru jednog polja, uzmimo za primjer tlo u Alabami na kojem se sadio kukuruz, duhan i pamuk, sve dok se plodnost tla nije istrošila. Kako ga možemo obnoviti?
Kratak primjer. Prvo što bi trebali učiniti je sačuvati humus i vratiti ga u zemlju. Za to trebamo kompost – životinjske i biljne otpatke, trulu tvar. Prirodno dobiveno gnojivo je najčešći izvor humusa. Koristeći prirodna gnojiva, nikad

nije dobro koristiti svježe gnojivo, nego ono mora odstajati nakupljeno na hrpi i onda se može upotrijebiti na zemlji. Umjesto da ga zaoremo i da tako okrenemo najbolju površinsku zemlju prema dolje, bolje ga je tanjuračama ugurati u zemlju. Zapamtite da je plodan površinski sloj zemlje tanak i ako ga stavite makar i samo 10 do 15 centimetra u zemlju, mogli bi umanjiti produktivnost tla.

Testiranje tla. Ovisno o Ph vrijednosti tla, ono mora biti obnovljeno do pravilne ravnoteže. Može biti prekiselo ili prealkaično. To se može utvrditi testiranjima tla koje će vam okružni agent rado učiniti za nikakvu ili minimalnu naknadu. Također testom može utvrditi i koje minerale bi trebala imati. Vapno ili neki drugi kameni minerali se mogu koristiti kako bi se "zasladila" zemlja.

Prirodna gnojiva. Minerali se mogu dobiti iz sirovih kamenih gnojiva u kombinaciji sa kompostnom organskom materijom. Takvi produkti su i komercijalno dostupni u vrećama od 25 kilograma. Nikad nemojte koristiti kamena gnojiva koja su tretirana kiselinama jer one uništavaju mikroorganizme i gliste. Oni su jako važni, kao što sam već istaknuo. To su "kuhari" koji proizvode "hranu" za biljke, i samo živo tlo je plodno tlo.

Usjevi za podizanje kvalitete tla (predusjevi). Ovisno o uvjetima tla i koliko je iscrpljeno, možda će biti potrebno zasaditi predusjeve npr, crvene djeteline, lucerne, grahorice i ostalog. Onda se zemlja ore i to bilje dođe ispod zemlje stvarajući humus i puštajući dušik u tlo. Predusjeve bi trebalo pustiti barem šest tjedana da se raspadaju prije nego se sadi glavni usjev.

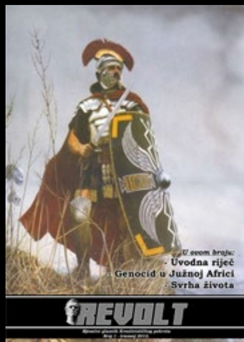
Rotacija. Još jedno važno oruđe u organskom uzgoju je rotacija usjeva. Opet ovisno o tlu i klimi, koji će se usjevi promjenjivati ovisi i o lokalnim uvjetima. Na primjer, okolnosti i usjevi iz navodnjavane Kalifornijske doline će se jako razlikovati od zemlje pamuka u Alabami ili polja kukuruza u Iowi. Ali princip je isti - (a) vratiti zemlji ono što joj uzmeš - (b) ne koristiti otrovne kemikalije.

Obilje informacija na raspolaganju. Ovo nije mjesto za pisanje priručnika o Organskom Uzgoju. Nema dovoljno prostora a ni ne manjka informacija o temi drugdje. Postoje brojne organizacije koje promiču organski uzgoj, koje izdaju mjesečne magazine o toj temi i imaju detaljne knjige koje daju kompletnu informaciju. Moj je glavni cilj ovdje da učinim naše članove svjesnim problema i gdje leži rješenje. Vjerujem da su za to ovdje navedene bazične informacije dovoljne.

Što se događa našoj planeti. Nakon što smo pogledali što se događa sa našim farmama u Americi, pogledajmo sada što se događa sa površinskim slojem zemlje i padajućom produktivnošću većine zemlje na našoj planeti.

REVOLT

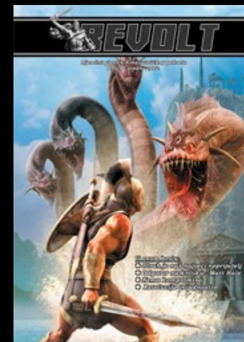
STARI BROJEVI

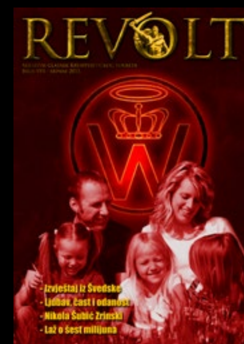

OČUVAJMO NAŠE NASLIJEĐE!

